

Pámbu, předpověď počasí a sušení sena

 litterate.cz/pambu-predpoved-pocasi-a-suseni-sena

Old Shooterhand

25 června, 2023

(Shooterhandovo agroanarchistické okénko)

Pod článkem najdete návod a fotogalerii, jak vyrobit ruční balíkovač sena.

OLD SHOOTTERHAND pravil: „Tyvole, pámbu evidentně nečte ty jejich vědecký předpovědi počasí!“

Včera jsem přišel do hospody výjimečně na šestou, takže kromě výčepáka Toníka, tam seděl za velkým stolem pro šest osob na svém štamgastským místě zatím jen sám Bušmen, protože ten chodil do hospody vždycky už na pátou – hned, jak otevřela. I když jsem neměl úplně náladu na rybářskou latinu (Bušmen získal svoji přezdívku podle toho, že chodil, jakožto vášnivej rybář, pořád v maskáčích), bylo by totálně debilní, kdybych si sednul sám k jinému stolu, tak jsem si samozřejmě přisednul k němu. Půllitr měl do půlky, ale na lístku jsem viděl už čtyři čárky. Tu hodinu se tu zjevně neflákal.

Jedva jsem dosednul a přistrčil se s židlí ke stolu, už přede mnou stálo čerstvě natočený pivo. Toník se nemusel ptát co si dám, už mě znal, a tak věděl, že jakožto pražskej kokot přece nebudu pít Gambáč nebo jiný europivo, který se v Praze čepujou v hospodě skoro na každým rohu, ale že si dávám zásadně místní pivo z nymburskýho pivovaru. To měl ostatně vždycky, jen k tomu na druhý pípě střídal Gambáč s Kozlem a Staroušem.

K tomuhle pivnímu postoji mě ostatně taky přivedl libeňskej patriot Old Shooterhand: „Tyvole, v tom postřižínským pivu de facto ctíme Hrabalův literární odkaz!“

Protože bylo prázdko a oba jsme s Bušmenem měli co pít, přisednul si Toník na chvíli k nám.

„Ten zase včera nadával,“ informoval nás.

Bylo jasný, o kom jde řeč: o Old Shooterhandovi – Toník měl totiž barák hned vedle jeho ranče.

„A proč?“ zajímal se Bušmen.

„Nevim, asi jako obvykle,“ odvětil Toník s úsměvem.

Old Shooterhand měl jednu takovou..., no... nectnost: když se mu něco nepovedlo nebo stalo (bacil se kladivem do palce, ukopnul si malíček o roh stolu nebo něco rozbil), prostě si nahlas ulevil –

samozřejmě z repertoáru svého bohatého argotického slovníku. Rozdíl byl zpravidla jen v decibelech a tudíž v dosahu. Někdy si zaklel jen tak pro sebe, jindy to slyšeli jen nejbližší sousedi a někdy láteřil, že to bylo slyšet přes půl vesnice – ke mně na druhé konec to naštěstí nikdy nedolítlo, znal jsem to jen z osobní zkušenosti, když jsme byli spolu. Místní v okolí si na to časem zvykli a budilo to spíš obecný (až škodolibý) pobavení.

Old Shooterhand nám pak vždycky u piva vylíčil, co se mu stalo a s jeho vrozeným libeňským pábitelstvím z toho zpravidla vylezla solidní humoristická povídka.

Old Shooterhand byl kokot, jako my všichni ostatní (jak on říkával: každej je kokot, jen každej v něčem jiným), ale dokázal si dělat srandu i sám ze sebe. Když si někdo dělal srandu z něj, zpravidla se přidal a smál se sám sobě stejně, jako se dokázal smát ostatním. Pokud se s ním někdy setkáte, zapamatujte si tahle dvě základní pravidla: 1) Old Shooterhand si dělá ze všeho srandu a za 2) pokud to tak nevypadá, platí pravidlo číslo 1.

Otevřely se dveře a do výčepu vrazil Džejár (mladej Fořt) ještě v montérkách. Evidentně právě slez z traktoru nebo jiného zemědělského stroje, se kterejma v práci jezdil.

„Pivo, nebo leknu!“ zahalekal až jsme za stolem nadskočili. Toník vstal a vydal se za pípu. Mladej se rozhlídnul po prázdný hospodě a vydal se k jedinému obsazeným stolu.

„Zdar, chlapi!“ pozdravil nás, odsunul židli a těžce dosednul. „Co máš kromě nymburku?“ otočil se Toníka.

„Kozla. Ale desítku.“

„Tak sem s tím!“ kejvnul Džejár souhlasně hlavou a pokračoval směrem k nám: „Jsem na senáži. Mám za sebou dvanáctku. Vod šesti vod rána jsem seděl na řezačce! Dám dva rychlý kousky a půjdu spát.“

Chápavě jsme s Bušmenem pokejvali hlavama a mrkli na sebe. Džejárovo „dva kousky“ byla jen taková metafora. Pod čtyři až šest nikdy nešel.

Old Shooterhand dorazil do hospody až v sedm. Mezitím se výčep zaplnil dalšíma štamgastama. Byli tu Mireček, Maradona, Usáma a před Shooterhandem přišel starej Fořt a přisednul si k nám (to už měl Džejár třetí pivo), čímžto bylo jasné, že ještě chvíli posedí a pokecá s fotrem.

Shooterhand zamířil rovnou k našemu stolu a cestou houknul na Toníka: „Jednoho Hrabala!“ a usadil se na předposlední volnou židli.

Toník za pípou jen beze slova kejnul hlavou, heslu Hrabal samozřejmě rozuměl, vzal čistej půllitr a začal mu točit.

„Prej si včera zase vyháněl čerta,“ rejpnul jsem si. Bušmen se uchechtнул. Old Shooterhand na mě upřel cosi, co snad mělo nejspíš bejt zdrcujícím pohledem vyslychajícího gestapáka. „Někdo bonzoval?“ zeptal se.

„Toník. Slyšel tě,“ pohnul jsem hlavou směrem k pípě.

V tu chvíli vrazil do hospody Pepa. Podle splihlých vlasů a kapek na ramenou na triku se dalo soudit, že venku nejspíš začalo pršet. Když ho uviděl Old Shooterhand, zaklel na celou hospodu: „Doprdele!!! Už zase chčije!“ Několik štamgastů včetně Džejára a Bušmena se uchechtlo – to bylo přesně to, o čem jsme se před hodinou bavili s Toníkem.

„A co má bejt?“ divil se Bušmen. „Na rostliny na zahradě je to dobrý...“

„Jenže já tenhle tejden suším seno!“ zahořekoval Shooterhand.

„Proč až teď? Měls to posekat jako všichni před třema tejdnama, to bylo 14 dní vedro,“ divil se Bušmen. „Já už má seno nasušený a uklizený,“ pochlubil se.

„Jo, my už to taky máme nasušený, teď silážujeme,“ přisadil si Džejár.

„Ale dyť podle předpovědi má bejt celý týden vedro a bez přeháněk!“ lamentoval Shooterhand.

Všichni u stolu přepli v registru odborníci na cokoliv na odborníky na meteorologii.

„A máš v mobilu aplikaci počasí?“ zeptal se Bušmen.

„To musíš koukat na meteoradar,“ vytasil se Džejár se svým mobilem a začal ho ukazovat Shooterhandovi.

„Musíš koukat na předpovědi ČT, to je přece jedinej správněj zdroj informací,“ komentoval to ironicky starej Fořt.

Zachechtal jsem se.

„Na tyhle ty předpovědi se nedá spolehnout,“ konstatoval Bušmen.

„Vezmi si, jak teď začali hlásit tu ‘pocitovou’ teplotu... co je to, kurva, za blbost? Když mi řeknou, kolik bude stupňů, tak se podle toho voblíknu a jestli mi bude pocitově zima nebo horko, je přece subjektivní. Každěj je jinak otužilej. To jako chtěj předpovídat naše pocity???”

„Jestli voni nechtěj těma pocitovejma teplotama zase strašit,“ napadlo Old Shooterhanda.

„Jak, strašit?“ vykulil se Džejár.

„No, podle Darwina*, jako s ostatníma věcma. Nebo spíš podle Gréty. Počkej, až ‘vědci’ zjistěj, že stupně Celsia jsou jen sociální konstrukt... Klimatická změna a tak.“

U stolu se rozhostilo zaražený ticho. Všichni jsme věděli, že v týhle pokrokový moderní době není nic nemožný.

„Ale k tomu sušení sena,“ navázal Old Shooterhand. „Mně je nahouby, když mi aplikace v mobilu hlásí padesátiprocentní možnost deště. To je jako že možná bude pršet a možná, že nebude. To si ze mě dělaj srandu? Nebo když mi meteoradar ukáže, že se blíže dešťový mraky? Tyvole, na to nepotřebuju aplikaci, to přece vidim na obloze sám!“

Zakuckal jsem se pivem.

„A nejradši mám, když mi to hlásí, že prší a vono neprší, nebo naopak!“

„Proč nesleduješ Nory?“ zajímal se Bušmen. „Ti to maj prej nejlepší.“

„To jsem právě sledoval,“ hořekoval Shooterhand, „jenže jim to ani jeden den za posledních 14 dní nevyšlo. Minulej tejden mělo chcát a bylo azúro a tenhle tejden zas mělo svítit sluníčko, tak jsem to posekal a ono každěj den sprchne.“

„Nojo, tyhlety krátký přeháňky jsou naprd,“ vložil se do debaty Pepa. „Na záhony to nestačí a stejně musíš zalejvat, ale seno ti navlhne.“

„Jo,“ souhlasil s ním starej Fořt. „To je na hovno.“

Old Shooterhand si ustaraně drbal bradku. „Koukám, že pámbu ty jejich předpovědi nečte...“ glosoval to sarkasticky.

„Hele, nejlepší meteoradar měl v hlavě pantáta,“ přihlásil se ke slovu zase Pepa. „Ještě když žil, stačilo, když se podíval na oblohu a skoro nikdy se nesplet. Nebo seděl na dvoře a povídá – slyšíš vlaky vod Kolína? Je řídkěj vzduch, bude pršet. A – namoutě – do hodiny vždycky chcalo!“

„Nojo, počasí si prostě dělá, co chce. To řídí pámbu. Větru dešti neporučíme,“ povzdechl si Bušmen.

„A na tomhleto voni chtěj postavit celou energetiku!“ zakončil naši diskuzi pobouřeně starej Fořt.

** v jazyce kmene středočeských Kokotů – **Darwin** – nesmysl, pavědeckej konstrukt, zpravidla moderní společenský teorie (Majn Kochbuch – kap. Darwin a Newton, str. 30). Opakem Darwina je **Newton** – exaktní vědeckej údaj, jev či teorie – zpravidla vycházející z přírodních věd (konstantní, měřitelný a předvídatelný jevy).*

*Pokud vás zajímají další Old Shooterhandovy originální, vždy satirické, nekorektní a trochu potřeštěné teorie na svět kolem nás (Desatero podle Old Shooterhanda, Koloběh hovna v přírodě, Kšeft über Alles, Gríndýl über Alles, Nekonečno + Bůh a kobliha atd.), najdete je v knize Majn Kochbuch s předmluvou Svět podle Old Shooterhanda a Základy Agroanarchie. Právě vyšlo druhé vydání. Více informací, včetně ukázek, najdete zde:
<https://shop.tichadohoda.cz/majn-kochbuch>*

Ruční balíkovač sena

Už loni jsem měl v plánu si vyrobit domácí balíkovač sena. Nabalíkové seno se líp skladuje než na volno – ušetříte místo. A je to typicky agroanarchistická pomůcka – nepotřebujete na její provoz benzín, naftu ani elektřinu.

Inspiroval jsem se na YouTube a letos jsem se konečně dostal k samotné výrobě. Princip je jednoduchý – vyrobíte si bedýnku požadovaných rozměrů, vyložíte ji dvěma provázky, nacpete do ní seno a stlačujete ho, dokud není bedýnky plná. Pak provázky prostě svážete a máte balík.

Úvodní video

Watch Video At: <https://youtu.be/SZURNmRLX8>

Většina variant, které jsem našel na YouTube (viz videoodkazy), používá pákový lis. Já ho vypustil, protože mi to připadá už příliš velikej „bazmek“ na manipulaci i na skladování, případně by se páka musela vždy na lisování přidělat a pak zase oddělat. Zvolil jsem proto jednoduchou variantu sešlapání vlastní vahou (případně vahou jiné osoby – máte-li v rodině nebo v okolí cvalíka přes 100 kg, určitě z něj udělejte hlavního lisaře).

Existuje i varianta naležato – cca od 7:26 (je tam dělená zarážka na liště videa) uvidíte lis v akci (video je v angličtině)

Watch Video At: <https://youtu.be/vrzcZrYh6-g>

Rozměry – můj balíkovač má vnitřní rozměry 58x49x84 (výška ovšem závisí na tom, jak seno stlačíte), ale můžete si vyrobit libovolnou velikost, jaká vám bude vyhovovat. U mě bylo důvodem to, že takto velký balík se vejde přesně na kolečko, což je výhoda při dalším transportu a projdete s ním případně i 60 cm futry. Ještě domýšlím, jak přidělat kolečka kvůli transportu balíkovače na místo určení. Ve dvou se to nese lehce, ale v jednom už to dá trochu práce.

Materiál: já použil hoblovaná prkna, lze použít např. spárovku, OSB desku, silnější překližku či jiný masivní materiál. Viděl jsem i plechový balíkovač.

Co je důležité:

1. V otevírací straně (dvířkách) musíte udělat dvě průběžné mezery, abyste jimi mohli provléknout a svázat provázek.

2. Použijte bytelné panty a alespoň 2 bytelné petlice – jednu umístěte nahoru a druhou dolů – při lisování se bude materiál rozpínat do stran, tak abyste si balíkovač „nerozšlápli“. Já dal nejdřív jen 1 malou petlici ke králíkárně a hned jsem ji musel vyměnit, protože se ohnula (chybama se člověk učí!) Ze stejného důvodu k sobě rovněž řádně prošroubujte (nebo stlučte) bočnice.

Pákový lis nebo bez? To je na vašem rozhodnutí. Já si k balíkovači vezmu židli (nebo štafle, ale židle je lepší, můžete si na ní pak odpočinout, dát si pivko), abych se dostal nahoru a potom seno několikrát poskáču. Ideální je balíkovat ve dvou. Jeden stojí na presu a druhý stáhne a zaváže provázky. Pokud jste na to sami, můžete si pomoci nějakou zátěží nebo si po stranách vyrobte nějakou aretaci (např. můžete na dvou stranách proti sobě vyvrtat otvory, do kterých zasunete nějaké aretační kolíky (hřebíky dvoustovky budou stačit).

Výroba mi zabrala jedno dopoledne.

